

STŘÍPKY Z JIHLAVY

Časopis pro slabozraké a nevidomé

Fotografie z výletu do Velkého Meziříčí, před zámekem: zleva paní Limberková, paní Cabajová, pan Novotný, slečna Havlíková, pan Limberk, paní Hančíková, paní Voráčková, paní Heuschneiderová, pan Vondra, pan Šopa, slečna Kuncová, pan Hladík se synem a paní pečovatelkou.

Obsah:

VÁŽENÍ KLIENTI,	3
VODNÍ RÁJ JIHLAVA	5
PŘÁTELSKÉ POSEZENÍ U KÁVY	6
KNIHY DO UŠÍ	7
ODBORNÉ SOCIÁLNÍ PORADENSTVÍ	8
DEN PIRÁTŮ ZÁBAVNÍM PARKU ROBINSON	11
ZAJÍMAVOST	12
BENEFIČNÍ ODPOLEDNE V POLNÉ	15
VERNISÁŽ V MUZEU V POLNÉ	16
SEBEOBRANA OČIMA NEVIDOMÝCH	17
PRÁZDNINOVÉ OHLÉDNUTÍ	21
IN – OUT	26
NEBUĎTE OFF — BUĎTE ON	27
PŮJČOVÁNÍ TANDEMOVÉHO KOLA	29
AKCE V ZÁŘÍ	30
BLAHOPŘÁNÍ	33
DÁRCI A SPONZOŘI	33
ČASOPIS VYDÁVÁ:	35

VÁŽENÍ KLIENTI, PŘÁTELÉ TYFLOCENTRA JIHLAVA,

Prázdniny utekly jako voda a my jsme si pro Vás připravili další číslo časopisu Střípky z Jihlavy. Čas dovolených má většina z nás za sebou, čas kdy jsme si užívali prosluněného počasí, tropických dní a pohody v okruhu svých blízkých. Doufáme, že jste se všichni z dovolených ve zdraví vrátili, plní sil, nabití pozitivní energií a těšící se na akce, které jsme pro Vás na další měsíc naplánovali.

Z akcí v červenci a srpnu si připomeňme například návštěvu muzea v Polné, kam jsme zavítali na výstavu pod názvem Řemesla trochu jinak. Další akcí byl Posázavský Pacifik. Tato akce byla také vydařená. Vydali jsme se pěší trasou ze zastávky Smrčná na Stvořidla, kde jsme si příjemně poseděli a dali zasloužený oběd. Trasu i přes náročnější terén jsme zvládli bez ztráty kytičky. V parném létě se přímo nabízela akce pro milovníky piva. Zavítali jsme do rodinného pivovaru Bernard v Humpolci. Byli jsme provedeni nejen celým pivovarem, ale nesměla chybět ani ochutnávka zlatavého moku. Nesmíme zapomenout ani další lekci sebeobrany pod vedením pana Stanislava Vaňka, která se uskutečnila nejen v červenci, ale i v srpnu. A jelikož letošní prázdniny byly co se horka a sluníčka týče víc než vydařené, navštívili jsme i jihlavský Vodní ráj. Zašli jsme si také na dobrou kávu do Muzejní kavárny a udělali jsme si výlet za rybími specialitami do Velkého Meziříčí.

V sobotu 18. 8. jsme se s TyfloCentrem zúčastnili Dne pirátů před zábavním parkem v Robinsonu.

Prezentovali jsme zde kompenzační pomůcky pro osoby se zrakovým postižením. Akci nám zpříjemnili svou milou společností naši klienti paní Petra a pan Ladislav Limberkovi s vodící fenkou Roxy a také paní Lenka Šulerová s fenkou Madlenkou, za což jim patří velké díky! Na této akci nás veřejnost mohla podpořit koupí pirátské čepice, z čehož jsme získali výtěžek ve výši 2760,- Kč. Děkujeme tak vedení Robinsonu a všem, kteří nás podpořili!

A na co se můžete těšit v září? Navštívíme festival Future Port na holešovickém výstavišti, kde se setkáme s ukázkami nejnovějších technologií a inovací budoucnosti. Po delší době si zase zasoutěžíme ve zvukové střelbě a nebude chybět ani návštěva pražírny kávy spojená samozřejmě s ochutnávkou tohoto velice oblíbeného nápoje. Ten, kdo se těší na další lekci kurzu sebeobran, si také přijde na své.

Přejeme všem krásné babí léto a těšíme se na společná setkání s Vámi!

S časopisem Střípky z Jihlavy Vám za Vaší stálou přízeň děkují zaměstnanci TyfloCentra Jihlava.

VODNÍ RÁJ JIHLAVA

Dnešní krásný den, 16. 8. 2018, jsme se vydali na kupačku do Vodního ráje v Jihlavě. S některými uživateli jsme se sešli na zastávce, s některými před Vodním rájem. Bylo nás půl tuctu, takže krásný počet, abychom si užili plavání v divoké řece a vířivky.

Samozřejmě, že jsme se vydali i na tobogán. Uživatelé byli nadšeni, zábava se odehrávala po celou dobu návštěvy koupaliště. Také jsme na pár minut zašli do sauny. Bylo zde teplo jako v pekle, ale mentolové osvěžení se líbilo každému z nás. Také jsme si užili koupání ve venkovním bazénku a osvěžili nohy v Kneippově chodníku, který je založený na ovlivnění prokrvení nohou a končetin, vede k otužování a celkovému zlepšení metabolismu.

Čvachtání ve Vodním ráji jsme si náležitě užili a odcházeli jsme příjemně unaveni.

Článek napsala slečna Kuncová

POSEZENÍ V MUZEJNÍ KAVÁRNĚ

Dne 2. 8. 2018 jsme se sešli v hojném počtu v Muzejní kavárně, která se nachází na horním jihlavském náměstí. V parném počasí to bylo příjemné zpestření běžných dní. Hodně jsme debatovali o nynějším suchém počasí, které nás hodně trápí, a všichni jsme se shodli, že už je to velice úmorné.

V kavárničce jsme si dali výbornou ledovou kávu, či kafíčko se zmrzlinou, někdo si dal i dortíček, nebo zmrzlinu přelitou koňakem. Vše nám moc chutnalo a nálada panovala více než skvělá. Odcházeli jsme osvěženi a budeme se všichni těšit na další společné setkání u kávy.

Článek napsala slečna Kuncová

KNIHY DO UŠÍ

Podivuhodný případ Benjamina Buttona a další povídky

Žánr: Americké povídky

Autor: Francis Scott Fitzgerald

Čte: Michal Dlouhý, Rudolf Pellar

Rozsah: 1 audiodisk (02:36:19)

Dostupné z: Knihovna Jihlava, Hluboká

Obsahuje 3 povídky: Podivuhodný případ Benjamina Buttona, Myslí si, že je báječný a Polapený stín. Autorovy povídky nezřídka balancují na pomezí humoru a tragiky, pojednávají o životních zkouškách, fiktivních i těch skutečných. Kniha je groteskním příběhem muže, jenž se narodil jako stařec a celý život mládne.

VELKÝ ROZHOVOR S VETERINÁŘEM:

Pozor, nepolévejte psy vodou, zemřou! Co vše hrozí?

Víme, že se jedná o článek, který se více hodí do začátku léta, přesto bychom vám rádi připomenuli základní pravidla správného přístupu k vašemu vodícímu pejskovi v teplém počasí. Nadarmo se neříká, že opakování je matka moudrosti.

Velmi horké počasí posledních dnů nedělá řadě lidí dobře. Ještě mnohem hůře jsou ale na tom naši čtyřnozí parťáci. Ti se totiž s horkem vyrovnávají mnohem hůře než lidé a pokud o ně není dobře postaráno, mohou přehřát a v nejhorším případě i zemřít. “K ochlazení přitom stačí alespoň přetřít pejska mokrým hadrem,” radí veterinář Zbyněk Lonský.

Pejscí se neumí potit jako lidé a ochladit se v těchto tropických dnech mohou pouze dýcháním. Aby vedra přečkali bez úhony, potřebují tak mnohdy pomoc svých pánů. Ti by ale měli vědět, jak se o psy správně postarat.

Polít totiž svého mazlíčka studenou vodou není totiž správným řešením. Mohl by totiž dostat šok a zemřít.

Jsou nějaká pravidla pro to, jak v takovém počasí pejsky venčit?

Je dobré psa venčit v ranních a večerních hodinách, kdy teploty nejsou tak vysoké.

Když už jsme se psem venku, je třeba si dát ještě na něco pozor?

Určitě je třeba si především dávat pozor na tekoucí asfalt. Když se dostane do meziprstí, kde je u psa velmi jemná kůže, tak může dojít k chemickému poleptání, popálení a může také dojít k nebezpečným zánětům.

Spousta lidí kupuje svým pejskům různé oblečky. Je nezbytné je v těchto teplotách nechat ve skříni?

Oblečky jsou dobré, když je chladné počasí a pejskové nejsou dostatečně otužilí. To doporučuji v každém případě. Teď se ale objevují i oblečky chladící. Většinou je to na principu, že odrážejí sluneční paprsky. Před použitím se navlhčí a toho pejska v největších vedrech ochladí.

A jak je to se stravou a pitným režimem psů v tropických dnech?

Měnit stravu třeba není. Majitelé se ale musí připravit na to, že v těchto vysokých teplotách je to jako u lidí. Pejskové nemají takovou chuť k příjmu potravy. To znamená, že majitel může být trochu překvapen tím, že jeho pes nežere tak, jak jsou zvyklí, že se v tom trochu rýpe. Co se týká přístupu k pitné vodě, ten musí být prakticky pořád, kdekoliv kde pes je.

Pokud už musíme v těchto dnech jet s pejskem autem, stačí, když otevřeme okýnko?

V případě, že auto není vybaveno klimatizací je nutné zajistit cirkulaci vzduchu, který by ale neměl foukat přímo na psa, jelikož pak může dojít k nachlazení a podobně. Teplota v autě také nesmí přesahovat 30 °C. V autě může v těchto dnech být až 80 stupňů. To je pak otázka

několika minut, než se pes přehřeje. A po několika desítkách minut už je to třeba neléčitelné, protože dochází i k otokům mozku a člověk už jej nestačí ani dovést k veterináři.

Jsou některé rasy více citlivé na vysoké teploty?

Nejméně odolná jsou takzvaná brachycefalická plemena, tedy pejskové, kteří mají krátké čumáky. Může to být třeba pitbull nebo maltézáček. U nich dochází k daleko menšímu ochlazování.

Jak poznáme z chování psa, že je přehřátý a je třeba ho ochladit?

První začne strašně zrychleně dýchat, protože se snaží tu teplotu snížit vydechováním vodní páry, protože se nepotí. Když je vysoká vlhkost vzduchu a ještě vysoká teplota, tak se ochladit nedokáže vůbec. To znamená, že leží, nesnaží se o žádnou fyzickou aktivitu a jen zrychleně dýchá. To je první příznak toho, že u něj může dojít k přehřátí a je dobré jej ochladit.

Možnosti jak psa zchladit.

!!!Ochlazování musí být prováděno postupně (viz. níže), abychom psovi nezpůsobili teplotní šok a zdravotní problémy!!!

- zajistěte přístup k čerstvé pitné vodě, nejlépe vlažné
- vyhledejte stinné a vzdušné místo
- opláchněte čumák a tlapky
- přikládejte mokré ručníky na tělo
- až v konečné fázi chlazení nechte psa si zaplavat v rybníku nebo ho opláchněte zahradní hadicí nebo ve sprše
- nechte psa v klidu odpočívat

DEN PIRÁTŮ V RODINNÉM ZÁBAVNÍM PARKU ROBINSON

V sobotu 18. 8. 2018 jsem se zúčastnila s manželem Láďou, kamarádkou Lenkou Šulerovou a našimi dvěma vodícími fenkami Roxy a Madlou, zábavného dne v centru Robinson s názvem Den pirátů. Byli jsme tam s našim TyfloCentrem Jihlava, které tam mělo také stánek, kde byly k vidění i vyzkoušení kompenzační pomůcky pro nevidomé a slabozraké. Například ozvučené pexeso, ukázka Braillova písma a pichtův psací stroj. Zájem byl o zvukovou střelbu, která bohužel měla omezený provoz z důvodu působení velkého tepla na technické zařízení. Největší úspěch měli opět vodící pejsci, které chodili obdivovat jak děti tak i dospělí. Nejčastějším návštěvníkem byla dvouletá Šárka, která se od pejsků nemohla odtrhnout. Někteří lidé se nás ptali, v čem nám vodící pejsci pomáhají, ale i na běžný život nevidomého člověka

I přesto, že bylo velké teplo, jsme rádi strávili hezký den s pracovníky TyfloCentra. Odcházeli jsme s dobrým pocitem, že jsme mohli naše TyfloCentrum podpořit a už nyní se těšíme na další akci s nimi.

Článek napsala paní Petra Limberková

ZAJÍMAVOST

Skrytá krása propojenosti lesa

Kanadská vědkyně a lesní ekoložka Simmard nedávno zveřejnila výsledky svého celoživotního výzkumu o tom, že les doslova funguje jako jeden propojený organismus.

Tady je několik objevů, které přinesl její výzkum komunikace stromů v lese:

Pod povrchem lesa existuje skrytý svět nesčetných biologických cest, které stromy propojují a umožňují jim vyměňovat si nejen výživu, ale dokonce i informace. Díky existenci těchto cest les doslova funguje jako jeden organismus. Podzemní lesní sítě jsou tvořeny spleť vzájemně propletených vláken hub a kořenů stromů. Podhoubí a kořeny stromů jsou v symbióze, navzájem ze sebe profitují. Houby z kořenů stromů získávají uhlík, který si samy nemůžou vytvořit, protože nejsou schopny fotosyntézy. Na oplátku pak houby stromům dodávají živiny, které shromažďují z půdy. Podhoubí se postupně rozrůstá a propojuje jednotlivé stromy. Tímto způsobem může být jediný strom propojen se stovkami dalších stromů. Až je nakonec propojen celý les. S pomocí podzemních vazeb umějí stromy posílat signály svým susedům a příbuzným. Tímto způsobem si dokážou zažádat třeba o výživu, kterou potřebují.

Nenahraditelná role mateřských stromů v lesích. Klíčovou roli v lesích sehrávají největší a nejstarší stromy. „Říkáme jim centrální stromy, neboli jemněji

mateřské stromy, protože se ukázalo, že krmí své mladé, které rostou v podrostu,“ popisuje své další zjištění S. Simmard. Mateřské stromy slouží jako regenerační centra a genetické zásobárny lesa. Produkují ohromné množství uhlíku, jež distribuují mladším stromům přes obrovskou podzemní síť, na níž jsou napojeny.

Stromy se umějí navzájem rozlišovat a nechovají se k sobě stejně. Týmu S. Simmard se dokonce podařilo prokázat, že mateřské stromy umějí rozeznat své příbuzné. Experimenty totiž ukázaly, že mateřské stromy preferují vyživovat své potomky před jinými, „cizími“ stromy. Mateřské stromy posílaly svým příbuzným podzemím více uhlíku než jiným stromům. Dokonce omezily růst svých vlastních kořenů, aby uvolnily místo pro své děti. Suzanne Simmard v jedné ze svých přednášek prohlásila, že během sledování filmu Avatar nechtěla věřit, co slyší, a byla přesvědčena, že tvůrci filmu prostě museli číst o jejím výzkumu! Ve filmu Avatar psali o scéně, v níž Sigourney Weaver v roli botaničky Grace Augustine při svém posledním pokusu ubránit území domorodých lidí Nejvy před průmyslovou devastací říká: „Nemluvím tady o nějakém pohanském voodoo. Mluvím o něčem reálném a měřitelném v biologii lesa. Domníváme se, že tam existuje nějaký druh elektrochemické komunikace mezi kořeny stromů. Podobá se to synapsím mezi neurony.“ Důkazy svědčící

o inteligenci stromů skutečně odrážejí kouzelný lesní svět z filmu Avatar.

Zdroj: www.spiritualplanet.cz

BENEFIČNÍ ODPOLEDNE V POLNÉ s koncertem Jindřicha Černoorského

Dne 6. 7. 2018 jsme se zúčastnili benefičního odpoledne na zámku v Polné, které bylo pořádáno ve prospěch TyfloCentra Jihlava, o. p. s.

Během průběhu akce si návštěvníci mohli prohlédnout pomůcky, které usnadňují každodenní život nevidomým lidem, vyzkoušet zvukovou střelbu, za pomoci hmatu si „prohlédnout“ výstavu Věci Nevídané – stará řemesla a také se seznámit s ukázkou prací vodícího psa – Roxy pod vedením paní Petry Limberkové. Návštěvníci měli o výstavu velký zájem, stejně tak o možnost vyzkoušení zvukové střelby, kde proti sobě soutěžili rodiče s dětmi. Velké pozornosti se samozřejmě dostalo vodící fence Roxy, která si obdiv opravdu užívala.

Tímto chceme také poděkovat paní Petře Limberkové a jejímu manželovi panu Ladislavu Limberkovi, kteří se s námi tohoto odpoledne v Polné zúčastnili a ochotně odpovídali na dotazy návštěvníků.

Moc děkujeme Městskému muzeu v Polné, zejména paní ředitelce Bc. Aleně Vyskočilové, DiS. za zorganizování této akce. Bylo vybráno 2950,- Kč, které budou použity na pořízení kompenzačních pomůcek pro osoby se zrakovým postižením.

napsala Bc. Monika Havlíková, DiS.

VERNISÁŽ V MUZEU V POLNÉ

Dne 14. 6. 2018 se konala vernisáž ve městě Polné v místním Muzeu. Vernisáž byla uskutečněna na základě otevření nové exkluzivní prohlídky, která byla pojmenována jako Věci Nevídané – řemesla trochu jinak. V této expozici se mohli návštěvníci dotýkat všech předmětů vystavených na výstavě. Při vernisáži proběhlo úvodní slovo pana místostarosty Luboše Kousala a ředitelky muzea paní Aleny Vyskočilové.

Také nám pár slov řekla naše paní ředitelka, která zmínila informace ohledně registrovaných služeb, které TyfloCentrum nabízí, a že jsou lidé u nás srdečně vítáni. Pak už jsme se přesunuli do místnosti, kde expozice předmětů byla vystavena. Během vernisáže bylo také připraveno malé občerstvení v podobě jednohubek a výtečných koláčků, ke kterým si mohli návštěvníci dát kávičku nebo se mohli osvěžit mátovo-citrónovou vodou.

Děkujeme Muzeu v Polné za možnost účastnit se vernisáže, ale také za krásné provedení expozice, kterou si mohli prohlédnout i naši uživatelé během červencového výletu do Polné.

SEBEOBRANA OČIMA NEVIDOMÝCH

Už nějakou dobu jezdím do Jihlavy na kurz sebeobranu. Ono se to totiž docela hodí. Chápejte, kdyby na mě večer z křoví vyskočila nějaká ženská, chtěla mě povalit a znásilnit, tak co bych pak bez kurzu dělal, že jo? Je teda pravda, že nějaký odhalující se úchylák nevidomého zrovna moc dvakrát neoslíní a nerozhodí, ale umět nějaký ten hmat a chvat se vždy hodí. Každopádně, na první lekci sebeobranu trenér Standa vysvětlil, že jako nevidomí můžeme použít k obraně veškerou sílu a všechny předměty, co kde najdeme. Třeba kameny, propisku... Nikdy bych se do této situace nechtěl dostat, ale je pravda, že mě pobavila jedna myšlenka. Myšlenka, jak říkám útočníkovi, ať chvíli vydrží, že si našmátrám nějaký pořádný kámen, abych ho s ním mohl vší silou praštit.

Asi chápete, že jsme se snažili vymyslet nějaké lepší řešení, jak tenhle problém s hledáním kamene vyřešit. Nabízí se tu jedna varianta, a to nosit pořád nějaký ten bytelný šutrák po kapsách. Ovšem tady zase nastává problém. Takový kámen je docela těžký, trhá kapsy, a kdo by je chtěl pořád zašívát. Takže jsme vymysleli něco mnohem, ale mnohem lepšího a důmyslnějšího, než tahat nějakou těžkou horninu. Určitě jste zvědaví, co to asi je, co? Každopádně jsem zjistil, že není třeba ani Standy, který by mi stál vždy za prdelí (chudák, jak by k tomu přišel, mačkat se se mnou například ve sprše) a ani tahat v tělocvičně dny, měsíce i roky činky, doma na nich ještě ležet a usínat, aby se do mě ten kulturista, jakože víc dostal.

Proto nám nařachaný trenér Standa říkal, jak si poradit za každé situace a ubránit se i bez kamene. Protože bez kamene bos, natloukl mu nos. Nebo si ho natloukl sám? Ty jo, to si už nepamatuju. Každopádně je to jedno. Jak jsem vám psal, myslel jsem, že jsou jenom dvě varianty, jak se ubránit. Buď mít takového Standu pořád za prdelí, aby kryl záda, anebo tahat v tělocvičně činky, doma na nich ještě spát, aby se do mě ten kulturista dostal. Ovšem, jak jsem zjistil, nic takového není třeba. Hned povím, na co jsme kápli.

Trenér Standa mě přidělil ke svému kamarádovi, Davidovi. Hned, jak jsem si ho osahal, měl jsem neblahé tušení, že to nejspíš nedopadne. Ono proti vazounovi toho moc člověk nezmůže. Jeho biceps, jako moje stehno. Pekáč, na rozdíl od mého, plný buchet. No, a jeho ruka vypadala, jako moje dvě. Takže nejspíš chápete, že jsem měl v očích hrůzu a v kalhotách lehce nahnáno.

„Když budete chtít mlátit do útočníka, musíte u toho hodně křičet a používat sprostá slova. Je větší pravděpodobnost, že tak útočníka odradíte.“ Snažil se nám dávat cenné rady do života trenér. Pak jsme se dali s Davidem (vazounem) do společného cvičení. Vzal si pro jistotu ochranou rukavici, do které jsem mohl mlátit, jak bylo libo. Nejspíš měl nakonec parťák strach, že bych mu mohl přece jenom ublížit. Ona tu tedy ta pravděpodobnost byla docela i s tou rukavicí velká, protože věřte slepému, že se trefí, že jo.

„Tak a teď ho vy čur... pořádně zmlaťte a křičte u toho.“

Snažil se nás povzbudit trenér. Buch, buch. „Tu máš jednu.“

„Cože? Tohle, že je kur.., Ondro nějaký nadávání. Řekl jsem snad pořádně, tak pořádně, ne!“ Rozčiloval se trenér.

Dlouho jsem promýšlel, co řeknu, ale nakonec to přišlo samo.

„Ty čur... jeden zasn.... Jen počkej, až ti rozbiju tu tvoji hub.. To tě pak nikdo ty vol.. nepozná.“ Ječel jsem na partáka, co mi síly stačily.

„Takhle to bylo dobrý?“ Ptal jsem se poté a ujišťoval se, jestli to náhodou nebylo špatně.

„Ty vole, Ondro, jako dobrý, dobrý, ale zase nemusíš vytvářet úplnou slohovku.“

„No, a ještě jedna věc. Když už budeš nadávat, tak musíš toho parchanta pořádně držet a mlátit rukou. Ono stát a jenom křičet, je docela k ničemu..“ Snažil se mě vysvětlit moji chybu David.

„No, a když se budeš bát použít ruku, tak ho normálně švihni bílým klackem po čuni. Věřím, že to ho určitě odradí.“ Dodal David a vlastně na to kápl. Takže jo, všichni násilníci pozor! Máme bílé hole!

Celá takticko obraná akce se zrodila díky super lidem z TyfloCentra Jihlava, kteří pomáhají lidem se zrakovým handicapem, za což jim patří velké díky. Co všechno dělají, se můžeš dozvědět na jejich stránkách. Teď jen čekám, kdy dojde i na let do kosmu.

www.tyflocentrumjihlava.cz

Ještě moc děkuji za bezvadný přístup, pořádné křičení a modřiny na rukách trenérům z Gauner Clubu. Jejich přístup a pomoc nevidomým je fenomenální.

Takže, pokud budete chtít nakopat, tak se můžete přihlásit na nějaký jejich zajímavý kurz.

www.gaunerclub.cz

Článek napsal Ondra Zmeškal

PRÁZDNINOVÉ OHLÉDNUTÍ

Letošní léto patřilo zase k těm extrémně horkým. Měsíc v kuse bylo víc, než 30 stupňů a to sucho... Co vám budu povídat. Je to náročné pro nás, co nemusíme až takové teplo a nemáme doma bazén. I když... Já osobně si myslím, že takto by se voda plýtvat neměla. I přes tyto extrémy jsme zase cestovali a poznávali nové kraje a lidi.

Už začátkem prázdnin jsme s přítelem vyrazili na sever Moravy a do Slezska. Dokonce jsme se ocitli i v Polsku. Vyjeli jsme ráno, 3. července. Až do Prostějova byla pohodička. Cesty poloprázdné a jelo se mezi lesy. Když jsme projeli Prostějovem, zhoustla doprava a začalo teplo. Cestovat po dálnici není dvakrát příjemné. Je to však rychlé. Stavili jsme se na občerstvení u Čendy – motorest někde pod Olomoucí na D 35. Po malé přestávce nás cesta vedla k Ostravě. Tam nám dala dálnice okusit, jak to vypadá, když někdo šetří. Málem jsem z toho vlnobití dostala mořskou nemoc. Asfalt kopíruje zvlněné podloží. Náprava nebyla učiněna. My jsme tento úsek přejezili s posměšnými poznámkami a pokračovali dál do Polska. Tam dělal přítel před lety přípravné práce pro dálnici a chtěl vidět, jak to tam dnes vypadá. Nestačili jsme žasnout. Já vím, že je Polsko větší stát a má víc obyvatel. A taky lepší dálnice. Mosty byly krásně klenuté a v mých očích stavební klenoty. Jeli jsme do nejbližšího Polského

města, kde jsme se otočili a zamířili do původního cíle cesty. Pravda. Viděli jsme jen pár kilometrů. Přes to jsem se zamyslela nad tím, když mohou mít Poláci tak kvalitní dálnici, proč ne naši.

Přijeli jsme do Bohumína. Tam přítel hledal svého kamaráda z vojny. Zjistili jsme, že bydlí na stejné ulici, jako já. Jen v jiném městě. Protože nemáme datové připojení, ani navigaci. (Myslíme si, že stačí papírový atlas a dobří lidé), museli jsme se ptát místních a zjistili jsme, jak mizivé mají místopisné znalosti. Však, ruku na srdce. Jsme my, co to teď v duchu kritizujeme, na tom líp? Nakonec, pomocí dcery, která se bavila na náš účet na druhé straně Moravy a pár kolemjdoucích dobrých lidiček, jsme našli, co jsme hledali, ale přítel přítele vyrazil na dovolenou na Pálavu. Nechali jsme mu tedy jen dvě „razítka“, (lahvinky slivovice) a frčeli do Karviné.

Všechny cesty vedou do Říma, u nás do Karviné. Že je to blbost? Svým způsobem ano, ale my jsme dorazili, kam naše plány mířily už od rána. Na můj vkus je v tomto Slezském kraji až moc cest. Jsou kvalitní a nás nakonec opravdu, podle značení, dovedli na kraj tohoto hornického města. Problém nastal, když směrovky přestaly sloužit v náš prospěch. Tedy zase budeme hledat hodné lidi. A ti nezklamali. Paní nás navedla ke hřbitovu, kde to už přítel poznal a trefil i ulici. Sice trochu do protisměru, ale parkovali jsme, a to bylo hlavní. Do příchodu kamarádky domů nám chyběla ještě hodina. Tu jsme taky využili. Zase proběhlo občerstvení.

Víte, že Dinopark je i v Orlové? A je pěkně rozlehlý. Následující den jsme tam bloudili celé odpoledne. Kromě dinosaurů tam mají i sopku a havarované letadlo. Je tam něco, jako stolová hora. No, je to trochu nadnesené. Spíš je to propad, který vznikl po těžbě a oni ho dost dobře využili. Parkem jezdí vláček, ve kterém dostanete i výklad k celé expozici. My, jelikož jsme měli s sebou vodícího psa, jsme zvolili raději pěší cestu. Prohlídka byla zajímavá a zjistila jsem, že ti tvorové nebyli až tak velcí, jak mě napadalo při poslechu dokumentů. Ovšem, dnes bych je potkat nechtěla.

Další destinace, která nás lákala, byla Těrlická přehrada. Zase jsme se trochu zamotali ve zdejších cestách. Odpoledne strávené u vody bylo parádní a jídlo ve zdejší hospůdce nás taky nadchlo. Měli smažené tvarůžky.

Když přišel den odjezdu, rozloučili jsme se s kamarádkou a po dobrých radách na cestu se vydali zase bloudit na silnice. Hned za Karvinou jsme špatně odbočili a už se to vezlo. Dělal jsem navigátora a přítel se dost vyděsil, když nás cedule táhly do Ostravy. Jen jsme ji lízli na severním okraji a spěchali jsme do Opavy. Tak byla v Hlučíně taky objížďka. Tentokrát ji naplánovali silničáři. Když nás cesta vyplivla po třiceti kilometrech asi 5 km od místa, kde jsme na objížďku najeli, prohlásili jsme. Aspoň víme, kde je Píšť. V Opavě jsem opět navigovala já, podle toho, co jsem si

pamatovala. Sídliště a mosty naštěstí tak často nemění svou polohu.

Opava se moc nezměnila. I když, jak se to vezme. Některé záchytné body zůstaly někde v minulosti a byly snadno k poznání. Jejich okolí však zkrásnělo a mě překvapilo, jak třeba nevzhledná Krnovská ulice, kudy jsem chodívala denně do města, prokoukla. Zajímal mě internát, který svítil jen novými okny. Jinak se vzhled změnil spíš k horšímu. Ekonomka, která povýšila na vysokou školu, ta je stále stejná. Jen nová část budovy dostala novou fasádu. Fidor, fabrika na cukrovinky, vy ji asi budete znát z lihové aféry, už slouží starým lidem v posledních dnech života a soud a ženská věznice – dělali jsme si legraci, že její blízkost od školy nás má varovat, abychom nesklouzli na scestí. Ulice Olomoucká a Horní a Dolní náměstí. To všechno se dalo obejít během dvou hodin. Dali jsme si zmrzlinu a jeli domů. V bláhové představě, že nás nic nepřekvapí jsme se těšili na další cestu.

To, že v Opavě přítel špatně odbočil mě nevyděsilo a navedla jsem ho na dobrou cestu. Dobré to bylo až ke Štemberku. Tam je trať Ecce Homo. A tady začalo pršet. Pro zkušeného řidiče žádná pohroma. Potom následoval sjezd do Olomouce a další špatné odbočení. Najednou jsme zjistili, že děláme tramvaj. Dost blbý, ale dostali jsme se z toho bez ztráty kytičky. Zjistili jsme totiž, že můžeme ještě sjet z kolejí do ulice. „Ještě Prostějov a už jsem skoro doma“. Tak, tohle bylo spíš vroucí přání.

Projeli jsme Prostějovem a bylo to dobré až k Boskovicím. Najednou jedeme na Brno. Boskovice jsou zavřené, kvůli opravě mostu. V legraci říkám, že Brno nám ještě chybí do dnešní sbírky velkých měst. Přítel to vyřešil jinak. U Černé Hory sjel k motorestu, kde byla nucená přestávka. Byli jsme utahaní, jako kořata. Gulášek a nealko pivo nás postavilo na nohy. Přitele hlavně to pivo, protože mu nechutnalo. Potom už nic mimořádného nenastalo. Jen zpáteční cesta byla asi o sto km delší.

Viděli jsme místa, která nás okouzila a plánujeme dovolenou na příští léto. Jaké bude? Nejspíš horké a suché, jako to letošní. Teď si vroucně přeji, aby v zimě bylo hodně sněhu a nahradil ten vláhový deficit, aby bylo při letních cestách na co koukat. Plánů máme hodně. Třeba Baťův kanál...

Článek napsala paní Ptáčková

Máte také nějaké zajímavé zážitky z cest? Rádi byste se podělili o zkušenosti? Nebo máte jen veselé historky z léta? Ještě za tepla se s nimi můžete podělit prostřednictvím článku v časopise Střípky z Jihlavy. Můžete tak někoho inspirovat, pobavit a dát tak pár tipů na zajímavé zážitky.

IN – OUT

Během prázdnin a letních měsíců jste se mohli na svých dalekých či blízkých cestách po vlasti či nevlasti setkat s pár výrazy, o kterých jste neměli ani tušení že existují a co vlastně znamenají. Se stále větším vlivem angličtiny na český jazyk se tak stále častěji setkáváme s výrazy, které nám přijdou cizí. Přitom v různých médiích jsou používané velice hojně. Budme proto stále v obraze. Ať víme, o čem je řeč.

Už jste slyšeli o nové profesi nomád? O novém stylu života? Stále častěji skloňované slovo, přitom mnoho lidí stále neví, co si pod ním představit. Co to je? Představíme si beduína s velbloudy, mongolského pastevce nebo kočovníka ze Sibiře. Jednoduše člověka, který se víceméně často přesouvá z místa na místo. Většinou kvůli počasí a pastvinám, někdy za obchodem. A co teprve spojení digitální nomád? Označuje člověka, který se dlouhodobě (víceméně často) přesouvá z místa na místo, ale místo ovcí, velbloudů, sobů či obchodu mu obživu poskytují digitální technologie. Počítač, telefon, internet. Tedy se jedná o kočovníky moderní doby.

NEBUĎTE OFF — BUĎTE ON

Proletí 100letí – Velká oslava 100 let republiky

- Masarykovo náměstí Jihlava
- 15. 9. 2018 od 14:00

Jihlavské jarmarky 2018

- 21. 9. 2018 na Masarykově náměstí
- Stánkový prodej farmářských a řemeslných výrobků

Komentované prohlídky historických budov

- Oblastní galerie vysočiny v Jihlavě
- 8. 9. 2018 od 9:00

S Bílým kruhem do bezpečí

- 18. 9. 2018 od 15:00
- Masarykovo náměstí
- Soutěže pro děti předškolního věku a I. Stupně

Jak lesy myslí

- 7. 6. - 14. 10. 2018 od 18:00
- Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
- Výstava se soustředí na zobrazení lesa v současném umění

Babí léto se sukulenty

- 8. 9. 2018 - 9. 9. 2018 od 9:00 do 17:00
- Pávov 102, 586 01, Jihlava
- Otevření sbírkového skleníku se sukulenty a případný nákup v prodejním skleníku

PŮJČOVÁNÍ TANDEMOVÉHO KOLA

Pro všechny zájemce z řad klientů i veřejnosti má TyfloCentrum připraveno k zapůjčení tandemové horské kolo (dvojkolo) značky Mrázek. Velikost je univerzální (tedy na všechny výšky postavy).

Kolo je možné využít buď na jednorázové akce, nebo si je pronajmout dlouhodobě.

Před zapůjčením je nutné sepsat s ředitelkou či zástupkyní TyfloCentra Jihlava výpůjční smlouvu a složit vratnou kauci (informace o její výši i o půjčovném naleznete v ceníku služeb uvedeném níže či na webových stránkách www.tyflocentrumjihlava.cz. Je také vhodné si dopředu ověřit, zda není kolo v danou chvíli půjčeno.

Půjčovné :

Pro držitele průkazu ZTP, ZTP/P

150,- Kč/den

300,-Kč/víkend

150,-Kč/každý další den

Pro veřejnost:

300,- Kč/den

600,-Kč/víkend

300,-Kč/každý další den

**VŽDY BUDE VYBRÁNA VRATNÁ KAUCE:
3.000,- KČ**

AKCE V září

6. 9. 2018 – FESTIVAL FUTURE PORT

Ve dnech 6. – 7. září se koná na holešovickém výstavišti dvoudenní festival FUTURE PORT PRAGUE 2018 s ukázkami nejnovějších technologií a inovací budoucnosti.

Je pro nás nesmírnou ctí, že mezi nejprogressivnější výrobky s dokonalými technologiemi letošního festivalu zařadili organizátoři také kameru Orcam stejnojmenného izraelského výrobce, kterou dováží do České republiky společnost SAGITTA Brno.

Aby se vyšlo vstříc potencionálním koncovým uživatelům kamery Orcam je jim umožněn BEZPLATNÝ VSTUP na FUTURE PORT PRAGUE 2018, kde jim Orcam rádi předvedeme na stánku SAGITTY. Bezplatný vstup se týká jak zrakově postižených, tak jejich doprovodu.

Odjezd z Jihlavy: autobusové nádraží - 9:15 hod.
z nástupiště č. 30

Návrat z Prahy: autobusové nádraží Florenc 15:10 hod.

Příjezd do Jihlavy: 17:10 hod.

Vzhledem k tomu, že akce bude časově náročná, nebudeme se moci jako vždy zastavit na oběd v restauraci, proto si vezměte jídlo s sebou.

**ZÁJEMCE PROSÍM O NAHLÁŠENÍ ÚČASTI NEJPOZDĚJI
DO 5. 9. 2018 DOPOLEDNE**

20. 9. 2018 – TURNAJ VE ZVUKOVÉ STŘELBĚ

Přijďte se zúčastnit turnaje ve zvukové střelbě. Začátek turnaje v 10:00 hod. Těšit se můžete jako vždy na malé občerstvení.

ZÁJEMCE PROSÍM O NAHLÁŠENÍ ÚČASTI DO 19. 9. 2018

21. 9. 2018 – KURZ SEBEOBHRANY

Ve spolupráci s profesionálním lektorem panem Stanislavem Vaňkem proběhne další lekce sebeobrany. Trénink bude probíhat v Sk Jihlava - Gauner Club, Okružní 4628/2 od 13:00 hod. Příspěvek na lekci bude činit 50,-Kč. Sraz v TyfloCentru Jihlava, o.p.s. na Brněnské 8 v 12:15 hod - NEJPOZDĚJI. S sebou budete potřebovat: sportovní oblečení, ručník, pití. Tento kurz sebeobrany podpořil finančně nadační fond Českého rozhlasu Světluška.

ZÁJEMCE PROSÍM O NAHLÁŠENÍ ÚČASTI DO 19. 9. 2018

25. 9. 2018 – O KÁVĚ NA KÁVĚ

Zasvětíme vás do historie a tajů pěstování kávy, pozastavíme se nad mýty a fakty o kávě. Přiblížíme vám, jak se káva praží, a poradíme, jak si připravit chutnou a zdravou kávu.

Od 14:00 hod. Pražírna KORUNA, Komenského 1349/18, 586 01 Jihlava. Součástí odpoledne bude samozřejmě ochutnávka kávy.

Délka akce 90 min. Cena 50,-Kč na os. Kapacita je omezena na max. 15 osob, proto neváhejte s přihlášením. Vycházet se bude do kavárny z TyfloCentra Brněnská 8 v 13:45 hod.

ZÁJEMCE PROSÍM O NAHLÁŠENÍ ÚČASTI DO 23. 9. 2018

BLAHOPŘÁNÍ

Všechno nejlepší přejeme těm, kteří slaví narozeniny
v měsíci září

Libuše Bušová

Dominik Vanko

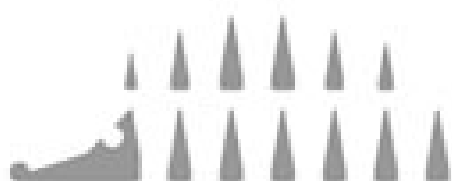
Lenka Bohatá

Olga Parkosová

K narozeninám je tu od nás na podporu Vašeho zdraví
jeden z nejnovějších vtipů. Neboť smích léčí☺

*Policista: „pane, můžete se identifikovat?“
řidič vytáhne zrcátko a s jistotou prohlásí: „ano, jsem to
já.“*

DÁRCI A SPONZOŘI

S podporou statutárního
města Jihlavy

OA, SZŠ a SOŠS JIHLAVA

ČASOPIS VYDÁVÁ:

TyfloCentrum Jihlava, o.p.s., Brněnská 8, 586 01 Jihlava

tel.: 724 865 566 nebo 778 536 335

e-mail: jihlava@tyflocentrumjihlava.cz

www.tyflocentrumjihlava.cz